

בדרך לשירות משמעותי

חוברת עזר וכלים למחנכת
בנושא שירות לאומי
ושירות צבאי לבנות

חותם - יהדות על סדר היום

תוכן העניינים: 4 פתיחה

5 דגשים למחנכת

6 תשובות לטענות נפוצות

12 תעשי רק מה שאת אוהבת - הדרכה לקבלת החלטות

14 הידעת?! עובדות למתנדבת

16 טיפ למתלבטת- מחשבון התאמה ייחודי לבת הדתית

18 מכתב מחיילת

20 השירות הלאומי - בחזית העשייה!

23 בנות בצבא התמונה המלאה

בהוצאת חותם - יהדות על סדר היום (ע"ר)

ת.ד 15 ניצן 79287

אתר: www.chotam.org.il

דוא"ל: office@chotam.org.il

© כל הזכויות שמורות

כתיבה: יוסי מירון

ליווי חינוכי: הרב יונתן מילוא

עריכת הלשון: בתיה ברויאר

עימוד ועיצוב: אודליה פרל

חלקים מהחוברת מבוססים על נייר עמדה למחנכות שנכתב על ידי הרב יוני לביא, תודתנו נתונה לו.

חותם - יהדות על סדר היום

דגשים למחנכת:

- החומרים בחוברת מוגשים, על פי רוב, באופן תמציתי וממוקד (ולא באופן רחב כדוגמת דו"ח מקיף) על מנת שהמחנכת תוכל להשתמש בהם בעבודתה עם הבנות.
- השימוש בחומרים אפשרי הן באופן ישיר - בצילומם והפצתם לבנות כפי שהם, הן במתן מידע וכיווני הסברה בעל פה למחנכת. כששוקלים כיצד להשתמש בתוכן, כדאי לשים לב להערות הבאות וכמובן, הדבר נתון לשיקול דעתה של המחנכת מתוך היכרותה את הבנות.
- כפי שנאמר בפתיחה, כדאי שהשיח החינוכי יתמקד לא במלחמה ברצון הבנות אלא במיקודו לכיוון המתאים והראוי. לכן השתדלנו לא לעסוק יתר על המידה בשיח תוקף ושלילי, בוודאי כאשר מדובר ביחס לצה"ל - שאותו כלולו אהבים ומוקירים.
- עם זאת, לצורך הצגת התמונה האמתית והשלמה וכנגד מצגי השווא שהבנות נתקלות בהם - חובה עלינו גם להתייחס לבעיות הקשות הקיימות בשירות בנות בצה"ל ולמידת התאמתו לערכי הבת הדתית.
- הצעתנו היא שאת החומרים העוסקים ישירות בבעיות הקיימות בצבא (כדוגמת הפרק העוסק בעובדות על צה"ל או בכותרות התקשורת וכדומה) לא תציג המחנכת באופן ישיר מול הבנות אלא תשתמש במידע העולה מהם בזהירות ובתבונה.
- כמו כן, חשוב להימנע מהצגת הדברים באופן שטחי ומגמתי המאשר צד אחד ושולל את השני, מכיוון שהצגה זו, מלבד מה שהיא חוטאת לאמת, היא גם מעוררת התנגדות אצל הבנות. לכן כדאי להתייחס לבעיות הקיימות בשני הצדדים, אך להדגיש את התמונה הכללית, שממנה עולה היחס לשירות שאינו מתאים ולשירות המתאים (גם אם לא חף מבעיות).
- גם מבחינה מתודית כדאי לנהוג באופן שאינו 'לוקח בעלות' על הצד הנכון ומכריע מיד את הסוגיה אלא ליצור בירור משותף, למשל - לפתוח בשאלות ולא באמירות מוחלטות, הן בשיחה אישית והן מול הכיתה. חשוב גם שההכוונה - שבסופו של דבר כן צריכה להיאמר ולא להישאר עלומה - תיאמר באופן שמסדר שבכל החלטה שהבת תקבל, אנחנו נלווה אותה ונעזור לה במידת הצורך.

פתיחה

בשנים האחרונות נעשים מאמצים כבירים מצד צה"ל וגורמים נוספים להפנות כמה שיותר בנות ממוסדות החינוך הדתיים אל מסלול השירות הצבאי. במסגרת מאמצים אלו, הבנות נחשפות למסרים רבים המעודדים את גיוסן לצה"ל ומציירים תמונה אידאלית וצבעונית של שירות בנות בצה"ל.

דווקא מכיוון שלבנות יש רצון כן וערכי לתרום ככל יכולתן לעם ישראל ולמדינת ישראל, בנות רבות מסתנוורות מן ההילה המצטיירת סביב השירות בצה"ל וחשות כי הגישה המסורתית של מוסדות החינוך, המעודדת הליכה לשירות לאומי, נוגדת את רצון האמתי והערכי לתרום.

חוברת זו נערכה על רקע דברים אלו במטרה לתת לצוות החינוכי כלי עזר להסברה בסוגיית השירות המתאים לבת הדתית.

נקודת המוצא היא שאין פה, חלילה, מלחמת טוב ברע. בנותינו אכן מעוניינות לעשות טוב, אלא שחסרה הכוונה למקום שבו הרצון הטוב הזה יוכל להתבטא באופן הראוי והמתאים. כמו כן, אין מספיק התייחסות לבחירה, שצריכה להיעשות מתוך שיקול דעת אמתי וידיעת המציאות והתמונה המלאה, ולא מתוך נהייה אחרי מצגי שווא ונתונים חלקיים.

בחוברת מוצגים נתונים חשובים ועובדות משמעותיות, התמודדות עם טענות נפוצות, מתודות וחומרי הסברה. אין פה ניסיון להקיף את הנושא, אלא לתת בידי הצוות החינוכי מעט כלים וכיוונים בשאיפה להציג בפני הבנות תמונה אמתית ונכונה שתסייע להן לבחור את השירות המשמעותי והמתאים ביותר לבת הדתית, לערכיה ולאמונתה.

תשובות לטענות נפוצות

טענות וקביעות רבות נשמעות בהקשר לסוגיית השירות המתאים לבת הדתית. אספנו עבורכן, המחנכות, כיוונים לתשובות על הטענות המרכזיות.

כדי שנוכל להשיב לשאלה של תלמידה, או לסייע לה בבירור הסוגיה, ראשית עלינו להבין מהי נקודת המוצא שממנה נובעת ההתלבטות. אינה דומה לתלמידה שמעוניינת לשרת בצבא ממניעים אידיאולוגיים של תרומה משמעותית למדינה, לתלמידה שבוחרת בצבא בגלל האפשרויות שהוא פותח בפניה בעתיד או התפקידים האטרקטיביים, ובוודאי יש להתייחס אחרת לתלמידה שחוששת לעולמה הרוחני לעומת תלמידה שהסוגיה הרוחנית אינה מטרידה אותה.

השיח שלנו כמחנכים מול התלמידות צריך להיות מותאם ומכוון להתמודדות עם הנקודה המרכזית שמניעה כל אחת מהתלמידות - ערכיה ותפיסתה האידיאולוגית. מצאנו לנכון לחלק זאת לארבע קבוצות שונות. וכנגד ארבע בנות דיברה תורה:

האידיאליסטית - מונעת מתוך תפיסה שהשירות הצבאי הוא תרומה משמעותית יותר למדינה, וכי שירות לאומי הוא ברובו 'גזירת בריסטולים'.

המעשית - מעוניינת שתקופת השירות שלה תהיה מעניינת וחוויתית ושבסופו של דבר הבחירה הזו תתגלה לה כנכונה ומשתלמת לטווח הארוך - בהמשך חייה.

העצמאית - מעוניינת להתוות לעצמה דרך עצמאית מתוך ביטחון בחוזק הרוחני והאידיאולוגי שלה. לא מפחדת מאתגרים, ומאמינה שיכולה לעשות קידוש ה' בצבא.

הזורמת - נוטה לעשות מה שמצפה ממנה סביבתה הקרובה, ואינה אוהבת דרשות ודיונים ארוכים ועמוקים.

מובן שלא מדובר בחלוקה מדעית וחותכת, וברור שחלק מהבנות יתמודדו עם כלל הסוגיות, עם חלקן או עם סוגיות אחרות לגמרי. החלוקה שנעשתה בין סוגי הבנות היא רק לצורך אסטרטגי ונועדה להקל על המחנכת לברור את הטיעונים השונים ולעשות בהם שימוש מושכל ומתאים בהתאם לשיח שלה עם התלמידה העומדת לפניה.

דע מה שתשיב לאידיאליסטית: שירות לאומי - תרומה משמעותית!

השירות הלאומי הוא השתמטות משירות צבאי:

השירות הלאומי, כשמו כן הוא - שירות! ההבדל היחיד הוא ששירות זה נעשה באפיק אזרחי, לעומת שירות בצה"ל, שנעשה באפיק צבאי. קרוב ל-20,000 מתנדבים ב-9,000 מקומות עשייה והתנדבות שונים אינם משתמטים! בת המשרתת בשירות לאומי עוסקת בעשייה בלתי פוסקת למען הכלל לא פחות שעות (ופעמים רבות - יותר!) מאשר חיילת בצבא. מי שמחפשת להשתמט מחובתה (ומזכותה) לתרום למען החברה והמדינה, יכולה לעשות זאת בדרכים רבות, אבל היא ודאי לא תבחר ללכת לשירות לאומי.

אבל בכל זאת, בשביל תרומה משמעותית למדינה צריך ללכת לצה"ל:

מי קבע שבשביל לתרום למדינה צריך ללבוש מדים ולצעוד שמאל-ימין? ודאי שאנו אסירי תודה לחיילי צה"ל על מסירותם למען כולנו, אבל האם זו דרך התרומה היחידה שמתאימה לכולם? ברוך ה' יש הרבה משימות חשובות ומשמעותיות במדינת ישראל! את התרומה יש לבחון לפי העשייה בפועל ולא לפי המעטפת החיצונית. יש חיילות שהיא פקידה במשרד בצה"ל, שבאה בבוקר, הולכת בצהריים וגם בזמן שהותה במשרד היא אינה כל כך עסוקה (אגב, אחוז ניכר מן החיילות בצה"ל הן פקידות). ויש בת שירות שימחזיקה על הכתפיים סניף/ מוסד/ יישוב שלם. כמובן שיש גם דוגמאות הפוכות, אבל המסר שחשוב שנפנים הוא: 'אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו' - אם את באמת מחפשת לתרום, בשירות הלאומי יש מגוון עצום של תחומי עשייה משמעותיים שתרומתם ודאי אינה נופלת מן התרומה במקומות אחרים, כולל צה"ל. הרצון לתרום ולהיטיב לכלל הוא כל כך יפה וחשוב, כדאי לשים לב שהוא לא הופך לחיצוני אלא נשאר כן, אמתי ונאמן לשאלה איפה אני באמת יכולה לתרום באופן הטוב והנכון ביותר!

ללכת לשירות לאומי - 'ראש קטן':

ההפך הוא הנכון! דווקא במובנים רבים בשירות הלאומי יש 'ראש גדול' הרבה יותר מבשירות בצבא. למה? כי הצבא הוא מסגרת גדולה שבה בדרך כלל לחייל היחיד אין כל כך השפעה לעומת השירות הלאומי, שעל פי רוב מתקיים במסגרת שבה יש לבת כוח השפעה משמעותי, ולמעשה, רוב העשייה תלויה בה!

מלבד זאת, הצבא הוא מסגרת נוקשה שכופה על החייל להתיישר עם כללי המערכת. בעקבות זאת, פעמים רבות נגרמות ירידה במוטיבציה ותחושת דכדוך. ובכלל, ממש אי אפשר להשוות בין שירות במסגרת שמרגע שנכנסת אליה, זכות הבחירה כבר אינה אצלך לבין שירות שבו הכול מבחירה שלך ובכל רגע יש לך יכולת לשנות אותה. אפשרות הבחירה נותנת תחושת משמעות, אחריות אישית וראש גדול!

דע מה שתשיב למעשית: דברים שרואים מכאן לא רואים משם

שירות לאומי הוא משעמם:

שירות לאומי הוא שם כולל לאלפי מקומות שונים של התנדבות. את יכולה לבחור להגיע לכל תחום שמעניין אותך, עזרה לנזקקים, משרד הביטחון, נוער במצוקה, בתי ספר, תנועות נוער, מוקדי חירום ביש"ע, בתי חולים ועוד... מעבר לכך, הייחודיות בשירות הלאומי היא שאופי העשייה תלוי בבחירה ובבדיקה שלך עוד לפני השירות. וגם במהלך השירות - העשייה תלויה ביזמה ובמקוריות שלך! את בעצמך יכולה להחליט אם את הופכת את השירות לישנוני ומשעמם או לשירות מלא יזמה ועניין!

הצבא מציע לי תפקידים מעניינים ובשירות לאומי אני צריכה להיאבק על כל תקן שווה עם אלפי בנות

באמת ישנו קושי בשיטה של השיבוץ לשירות לאומי הרצוי לך. עם זאת, כדאי שתהיי מודעת לתמונה השלמה. נכון שהצבא מציע תפקידים, אבל בצבא לעולם לא יובטח לך מה יהיה תפקידך וכן אין ערובה שלא תעברי תפקיד עקב אילוצי מערכת שונים. בשירות הלאומי, לעומת זאת, את יודעת מראש לאן את הולכת, את יכולה לפגוש את האנשים שאתם תעבדי

במסגרת תפקידך, לסייר במקום ולחוש את האווירה, ולא קורה שפתאום משנים לך את התפקיד. ועוד דבר חשוב: לפעמים מבחוץ דברים נראים לנו נוצצים ומעניינים אבל כשאנחנו נפגשים אתם מקרוב מתברר שזה לא מה שציפינו לו. זה יכול לקרות בכל מקום, אך ההבדל הוא שבשירות הלאומי אם התברר שהתפקיד לא תואם את ציפיותיך את יכולה ביוזמתך לעבור מקום, אך בצבא הדברים אינם בידיים שלך, ותחושת הסיפוק והצרכים האישיים שלך אינם קובעים אלא צורכי המערכת.

אם אני רוצה להיות חלק מהחברה הישראלית אני חייבת לשרת בצבא

זה נכון שהצבא נתפס בתור משהו מאוד ישראלי, אבל הוא לא בהכרח מגדיר מי שייך לחברה הישראלית ומי לא. בסופו של דבר, הצבא תופס תקופה קצרה מאוד בחיים: שנתיים-שלוש שנים בלבד. מה שיחבר אותך לחברה הישראלית הוא החיים המשותפים בארץ הקטנה שלנו - לימודים, עבודה, מגורים בעתיד וכו'.

ובכלל, כהכנה לחיים חשוב לזכור שלעולם אינך צריכה לוותר על הזהות הייחודית שלך כדי להיות חלק. אם את מוותרת על הייחודיות שלך, את אולי חלק ממה שהיה אבל את כבר לא את... להיות חלק מהחברה ויחד עם זה לשמור על הזהות הייחודית שלך הוא לפעמים אתגר לא פשוט, אבל זו הדרך לחיבור עם החברה וגם להשפעה המבורכת שלך עליה.

כשאת עומדת בצומת הזה של יציאה לנתיבה והשפעה על עם ישראל לאחר שנים שבהן היית בעיקר עטופה ומוגנת, ככל שתבואי מתוך עמדה חזקה ובטוחה במסגרת שמתאימה לזהות שלך ושומרת עליה, כך תוכלי לתת ביטוי אמתי ומשמעותי יותר לתרומה הייחודית שלך ולא לבזבז אנרגיות בהתמודדות קיומית במקום בעשייה חיונית.

חברה הישראלית מעריכה שירות צבאי הרבה יותר משירות לאומי

סביר להניח שמי שמכיר את העשייה של השירות הלאומי מעריך אותה לא פחות משירות הבנות בצה"ל. אבל בכל מקרה לא כדאי שנבחר את הדרך שלנו בחיים לפי ההערכות שאנשים מסביבנו נותנים או לא נותנים. הרי יכול להיות שבחברה הישראלית מעריכים יותר גיבורי ריאליטי מאשר רבנים - אז זה אומר שגם אנחנו נגנה כך? לך יש עולם ערכים שגדלת עליו וחונכת לאורו, ודאי אינך רוצה להחליף אותו בכל מיני תפיסות שמסתובבות ברחוב מסביבך... גם בבחירת מקום שירות מתאים הגורם המכריע צריך להיות הקוד הערכי שאת מאמינה בו. בטווח הארוך תראי שאם תדבקי בערכים שלך, לבסוף גם האנשים מסביבך יעריכו אותך יותר.

דע מה שתשיב לעצמאית: ואל תביאנו לידי ניסיון

גם בשירות הלאומי יש בעיות (אין באמת הבדל בין הצבא לשירות הלאומי):

קודם כול, נכון שיש בעיות, ולכן כדאי לבדוק היטב את המקום שאת מתכוונת לשרת בו ולוודא שהוא ראוי ומתאים. ובכל זאת, ככלל - אין מה להשוות בין הבעיות בשתי המסגרות: שירות לאומי היא מסגרת שנבנתה מלכתחילה לבנות דתיות והיא מותאמת בעבורן. ואילו הצבא הוא מסגרת קשוחה ולוחצת שמזמינה מטבעה התפרקות ופריצת גבולות בכל הזדמנות, ובפרט כשמי שמשרתים בה לרוב אינם אנשים בוגרים ונשואים, אלא מעורבבים בה יחד צעירים וצעירות רווקים ועיתרי הורמונים - זהו מתכון ליצירת הווי ואווירה בעייתיים מאוד.

כמו כן, בצבא המילה הראשונה והאחרונה היא של המפקד, והוא נער בן עשרים שמשמש פוסק כמעט כול יכול על הרווחה, תנאי השירות והחופשות של נערות צעירות. מצב זה הוא בעייתי ומסוכן. בשירות הלאומי, לעומת זאת, יש רכזת קשובה ומעטפת שלמה של אנשי מקצוע מבוגרים ומנוסים המלווים את הבת מבחינה רוחנית, חברתית ואישית.

אגב, בשירות הלאומי, אם בכל זאת יש בעיה או שהבת מרגישה שאינה מסוגלת עוד, היא יכולה לקחת את חפציה וללכת, לעומת זאת הצבא הוא מסגרת 'אל-חזור' שבה בריחה הביתה מוגדרת נפקדות ועונשה עלול להיות מאסר.

בקיצור, יש הבדל ענק בין בעיה מקומית שעלולה להיות בכל מקום לבין בעיה כללית עם מסגרת שבמהותה אינה מתאימה.

נכון שיש בעיות בצבא, אבל אני חזקה אני לא אתקלקל ('מכירה את עצמי', לי זה לא יקרה):

ברוך ה' שאת מרגישה שבנית בתוכך בניין רוחני חזק ויציב, באמת משמח לשמוע! אבל בכל זאת, מציאות זו אינה פותרת את הבעיות, מכמה סיבות:

ראשית - תמיד כדאי לזכור את הכלל של חז"ל האומר: 'אל תאמין בעצמך עד יום מותך'. כלל זה טוען שאדם אף פעם אינו יכול לבטוח בעצמו במאה אחוז ולומר שלא יושפע, בוודאי כאשר מדובר בתקופה ארוכה ובסביבה לא מוכרת שיש בה אתגרים רוחניים שעוד לא נתקלת בהם (שנתיים במסגרת שוחקת בהווי חילוני ובלתי מוכר לעולם הדתי).

מלבד זאת, חשוב לדעת כי קלקול נפשי ורוחני אינו נבדק רק במבחן התוצאה המידית, ופעמים רבות סביבה לא ראויה שמרגילה אותנו לשמוע, לראות ולחוות דברים לא חיוביים יוצרת איזושהי פגיעה בתוכנו פנימה - ממש כפי שאדם הנמצא בסביבת מעשנים עלול להיפגע מכך לא פחות מהמעשן עצמו ('עישון פסיבי').

יש עוד נקודה חשובה - גם אם אצלך באמת הכול יהיה בסדר, עדיין יש השלכה שאי אפשר להתעלם ממנה והיא: מה יקרה בהמשך? לאיזה תהליך את שותפה בלכתך לצבא? ודאי שאם עוד ועוד בנות רציניות יתגייסו לצבא הדבר ייהפך לנומרה בציבור הדתי ואלפי בנות יתגייסו בלי לחשוב פעמיים ולא דווקא למקומות מוגנים. האם נכון לומר 'לי יש אחריות רק על עצמי ולא על התהליך'? הדבר דומה לקבוצת מטיילים העולה על גשר צר בידיעה שהחל באדם העשירי שעובר, הגשר מתחיל להתמוטט, האם היית עולה על הגשר ראשונה בידיעה ש'את מסודרת?' - ודאי שלא!

דווקא מכיוון שההתלבטות שלך נובעת מרצון חזק לתרום לעם ישראל ולא בשביל עצמך, ודאי שלא תרצי להיות שותפה למהלך בעייתי שעלול להוביל לפגיעה גדולה באחרות.

אני מכירה בנות 'דוסיות' שלא התקלקלו בצבא ואפילו התחזקו:

אף אחד לא אומר שכל מי שהולכת לצבא 'תתקלקל', אבל ודאי שיש פה סיכון גבוה ביותר, כפי שהסברנו. כמו שהעובדה שמי שנוהג במהירות של 180 קמ"ש בלי חגורת בטיחות לא בהכרח יהיה מעורב בתאונה קטלנית אינה גורמת לנו לרצות לנהוג כך...

הדבר החשוב השני הוא שכל בת כזאת משפיעה וגוררת בנות אחרות שמתרשמות ממנה וילכו בעקבותיה, על אף שהן לא בהכרח חזקות מבחינה רוחנית כמוהן או יזכו לתנאי השירות המוגנים שהיא קיבלה, והן כן עלולות להיפגע ולשלם את המחיר (ושוב משל הגשר דלעיל).

אגב, כדאי לדעת את הנתונים שהתפרסמו בסקר מקיף שנערך בידי המומחית ד"ר מינה

מה שתשיב לזרמת: עצור בטרם תעבור!

כולן מסביבי הולכות לצבא

קודם כול, ישנן אלפי בנות שהולכות לשירות לאומי בכל שנה, והן רוב ברור של הבנות הדתיות. מעבר לכך, גם אם בסביבתך זה לא כך, זו לא סיבה שאת 'תזרמי' בלי לשקול היטב את המשמעות של הבחירה שתקבלי.

בשנים הקרובות את תעמדי בפני הכרעות חשובות בחיך - מה המקצוע שבו תעסקי, עם מי תרצי לבנות בית בישראל ועוד, האם גם בהכרעות משמעותיות אלו את 'תזרמי' ללא מחשבה מעמיקה - ודאי שלא! ההחלטה היכן וכיצד לשרת את עם ישראל באופן המתאים ביותר היא לא פחות משמעותית ויכולות להיות לה השלכות להמשך החיים שלך.

אין ספק, לדעת 'לזרום' זה יתרון במקרים רבים, אבל במקרה הזה מדובר בהחלטה שכדאי לשקול היטב, לבדוק ולהתייעץ לפני שמחליטים. בהצלחה!

המשפחה שלי מצפה ממני שאלך לצבא

המשפחה זה העוגן המרכזי ביותר בחיים שלנו, ובאמת חשוב מאוד שתמיד נהיה בקשרים טובים עם המשפחה. אבל יש החלטות שבסופו של דבר חייבות להיות שלך! את יכולה להתייעץ עם משפחה/חברים/מחנכת וכו' אבל בסוף, אחרי ששקלת את המכלול, תעמדי מול האמת שלך בעצמך - ותכריעי. כמו שלא תבחרי להתחתן עם אדם שאת מוצאת בו חסרונות רק בגלל שמישהו מצפה ממך, כך לא תבחרי בשירות שלדעתך יש בו חסרונות - בגלל שמצפים ממך.

אם תשדרי (כמובן בנעימות ובדרך ארץ) שאת עושה משהו כי הוא אמתי וחשוב לך, רוב הסיכויים שמשפחתך תכבד אותך ואפילו תעודד אותך.

לא אוהבת את כל הדיונים והחפירות האלה, בררת המחדל היא להתגייס אז אני מתגייסת

את באמת לא חייבת להיכנס לכל מיני 'דיונים כבדים', במיוחד אם האופי שלך קליל וזורם. מה שכן כדאי שתעשי הוא לעצור רגע ולחשוב. מכירה את המשפט 'עצור בטרם תעבור?' כן, זה שאומר שלפני שחוצים כביש עוצרים ומסתכלים ימינה ושמאלה. שמעת פעם מישהו שאומר - 'אללה תזרמי, תחצי, מה את כבדה, כולה כביש...' - נשמע מצחיק, נכון? כי ברור שלפני שחוצים כביש צריך לעצור ולבדוק היטב את הסביבה ואז להחליט אם זה בטוח לחצות.

גם ההחלטה שלך אם לשרת את המדינה בצה"ל או בשירות לאומי היא כמו לחצות כביש - יש לה הרבה השלכות (וגם סכנות רוחניות) שצריך לשקול אותן לפני שמחליטים. אז נכון שלא חייבים לדון ולהתפלסף, אבל לעצור רגע, לחשוב ולבדוק לפני שחוצים ומחליטים - כן!

אז אל תתני לבררת המחדל להחליט בשבילך החלטה כל כך חשובה בחיים - החליטי בעצמך לפי מה שטוב ומתאים לך!

צמח. הסקר מגלה ש45% מן הבנות הדתיות שהולכות לצבא 'מורידות את הכיפה' או נחלשות משמעותית מבחינה דתית, לדבריהן. הבנות ציינו בסקר שקשה להן פי ארבעה לשמור על כשרות, שבת, לבוש ואיסור נגיעה.

אז למה אני שומעת שיש גם נתונים אחרים?

לצערנו ישנם פרסומים מגמתיים שחוטאים לאמת עד מאוד ומטרתם לטשטש את הבעיות בשביל לגרום לבת הדתית להתגייס. אכן, הבנות הדתיות הן איכותיות ואידאליסטיות, ולכן הצבא רוצה מאוד שהן יגיעו אליו. אבל מי שטובת עם ישראל מובילה את החלטתה, כדאי שלא תסתנוור מפרסומים שונים, אלא תברר היטב מהי הדרך הנכונה והראויה באמת לתרום.

כשאני מתגייסת, האין אני עושה קידוש ה' בתור בת דתית בסביבה חילונית?

קידוש ה', משמעותו הוספת כבוד שמיים בעולם. כשאת יוצרת עוד טוב אמתי בעולם מתוך היותך מחוברת לתורה ולעם ישראל, זהו קידוש ה'. לא כל הימצאות של אדם דתי בתוך סביבה חילונית היא אוטומטית קידוש ה'. צריך באמת לבחון האם בתמונה הכללית יש פה תוספת הופעת יראת שמיים בעולם או חלילה פגיעה בה. על פי כל מה שנאמר לעיל, יש חשש רב, הן בנוגע לבת עצמה הן בנוגע לתהליך הכללי שהיא יוצרת, שהפגיעה גדולה מן התועלת.

אז למה לבנים דתיים כן אומרים להתגייס?

ראשית, הרבה מן הסכנות שהזכרנו לעיל תקפות גם לגבי הבנים שמתגייסים, ובאמת, לצערנו, גם בנים דתיים (וחילונים) נפגעים מאווירה של פריצת גבולות והפקרות. אחוזים משמעותיים של בוגרי החינוך הדתי חווים בצבא ירידה רוחנית והתרחקות מאורח חיים של שמירת תורה ומצוות. לכן גם לבנים כדאי לא ללכת בגיל שמונה עשרה ישירות לצבא, אלא לעשות הכנה רוחנית משמעותית בשילוב לימוד תורה לפני השירות בצבא. וכן בהמשך, לרבים מן הצעירים יתאים מסלול של 'הסדר' או גידוד נפרד שבו ישרתו בצבא במסגרת דתית ומוגנת.

אך ההבדל הוא שבנוגע לבנים, אין ברירה אחרת אלא שישירותו בצבא, גם אם השירות יהיה כרוך בסיכון רוחני כזה או אחר, כיוון שמדינת ישראל חייבת צבא מטעמי פיקוח נפש ותכונות הדרושות ללחימה כמו קשיחות ונוקשות, אגרסיביות וכוחניות באמת מצויות בבנים. בעוד אצל הבנות יש בררה ויש לנו אפשרות חלופית המותאמת מראש לבת הדתית, והיא לשרת את העם במסגרת השירות הלאומי.

ממתי אנחנו מפחדים מהתמודדות ומקושי?

אמנם הפחד נתפס דבר שלילי לפי תחושתנו, ואכן, לעתים הוא קיצוני ומשתק. אבל כבר אמר קצין בכיר ביחידה מוכהרת שהסיבה שהוא שרד את המלחמה הייתה כי לרגע הוא לא שכח לפחד. ולכן, אנחנו תמיד זוכרים לפחד קצת על פי הדרכת חז"ל 'אשרי אדם מפחד תמיד' (הכוונה מבחינה רוחנית), וכפי שאנו אומרים בכל בוקר בברכות השחר: 'ואל תביאני לידי ניסיון'. כמובן, אין הכוונה לפחד משתק של הסתגרות ומניעה מלפעול דברים טובים בעולם אלא לזהירות. בכל מהלך שנעשה נבחן היטב האם יש בו סכנות, ואם אכן יש, מה גבוה יותר - המחיר או התועלת. בהקשר שלנו, כיוון שהתרומה בשירות הלאומי שווה לתרומה בצה"ל ולפעמים אף גדולה יותר - אין כלל סיבה להיכנס לניסיון הזה.

תעשי, רק מה שאת אוהבת!

רק בשירות הלאומי - לא רק שאת לא "תקועה" ללא דרך חזרה, אלא שמלכתחילה בידך לבחור בדיוק את מה שמתאים לך ביותר, מה שטוב לך, מה שאת טובה בו, מה שאת רוצה, מה שאת אוהבת!
אז הנה - בשביל שתעשי בדיוק את מה שאת רוצה ואוהבת צירפנו לך כלי עזר קטן. בהצלחה!

7. מקום בארץ שהייתי רוצה להיות בו?

קרב להורים ולאזור מגוריי
אזור בארץ שהייתי רוצה לגור בו וכעת יש לי הזדמנות במסגרת השירות.

לכי בעקבות החץ. שבפנים.

כלי עזר למיפוי תחומי עניין ונתונים נוספים שחשובים בקבלת ההחלטות בדרך לבחירת מקום השירות. רחל הלפרין אגודת "שילה"

1. השאלה הראשונה

שאת צריכה לשאול את עצמך היא **מה מעניין אותי?**

עבודה עם ילדים
עם קשישים
חינוך בלתי פורמאלי
בעלי צרכים מיוחדים
משרד ממשלה

1. עבודה שמשלבת קבלת קהל.
עבודה במשרד שאפשר להשתלב בו אחר כך בעבודה, משרד שמעניק קורס מקצועי עם תעודה.

2. בריאות:

סיעוד בבתי חולים.
מד"א
סייעת רפואה
קופות חולים

3. עמותות:

עבודה עם משפחות יזמות
הרמת פרויקטים
עבודה עם ילדים חולים

2. האם אני מחפשת תחום שהייתי רוצה לעסוק בו בעתיד או להתנסות באופן כללי במה שמעניין אותי ושאוכל להיות טובה בו?

1. עבודה עם צוות כוללת עבודה מול כמה אנשים בתפקידים שונים וכן עם בנות שירות נוספות. היא תדרוש ממך תקשורת טובה ויכולת עבודה בסביבה משותפת.

3. מה חשוב לי יותר עבודה בצוות או עבודה אישית?

2. עבודה אישית היא עבודה שבה יש לך משימות אדמיניסטרטיביות למלא כשאת כפופה למנהל/ת, והיא תדרוש עמידה במשימות, ויהיה לך יותר מרחב אישי ממרחב משותף.

4. מה חשוב לי יותר מסגרת עם מטלות ברורות, מסגרת שדורשת יוזמה וראש גדול, או שילוב בין השתיים?

מה מתאים לי יותר? איפה אני מרגישה בטוח יותר? האם אני יכולה לעשות עבודה שחוזרת על עצמה או שהגיוון חשוב לי? כשתגיעי לראיון במקום השירות כדאי לברר מהו סגנון העבודה במקום ומה הציפייה ממך.

6. השאלה הבאה היא האם להישאר בבית או לצאת לדירת שירות?

חשוב לי לחוות את המגורים בדירת שירות, להתפתח ולהכיר מקומות חדשים:

5. כעת לאחר שבחרת תחום חשבי על הכישורים והיכולות שלך ושאל את עצמך:

האם יש בי כישורים מיוחדים שהייתי רוצה שיבואו לידי ביטוי במקום השירות כמו: ריקוד, גינה, משחק וכו'?
אם כן, בדקי האם התקן יוכל לאפשר לך להיעזר בהם.

חות

מבוסס על תוכן שפורסם במוסף עולם קטן

הידענות?

בשירות לאומי כל בת **בוחרת** בעצמה היכן להתנדב
בצה"ל אחוזים גבוהים של חיילות לא משתבצות
לתפקיד שאותו הן ביקשו ונאלצות להתיישר עם צרכי
המערכת גם אם אינם רוצות את התפקיד שבו שובצו.

השירות הלאומי נחשב כיום במדינת ישראל
כשירות בצה"ל מבחינות רבות: נסיעות חינם
בתחבורה ציבורית, הטבות לאחר השחרור ועוד.

בנות רבות הופכות את
מקום השירות **למקום העבודה**
הקבוע בהמשך חייהם.

בשעת מלחמה פיקוד העורף
מגייס אלפי בנות שירות
לפעולות סיוע חיוניות בעורף.

40% חיילות וחיילים מתחילים לעשן במהלך השירות

לפחות אחת מ-**8 חיילות**
עוברת הטרדה מינית בשירות

כל חיילת זכאית לקבל
גלולות על חשבון הצבא

בדו"ח שפורסם לאחרונה
נחשף כי חיילות דתיות נאלצו לישון
ללא הפרדה בקרבת חיילים.

קרוב לחצי מכמות המתגייסות
הדתיות 'מורידות את הביפה'.
(עפ"י סקר של מינה צמח, 2014)

בין מקומות ההתנדבות ישנם מקומות יחודיים

לראשונה יוכשרו **50 בנות שירות** כפארמדיקות וישובצו במערך מגן דוד אדום.

בשנים האחרונות עשרות בנות הוכשרו לשרת בסייבר והמודיעין

משרד ראש הממשלה
בית הנשיא, המוסד,
ומשרד הביטחון

בצה"ל מאוישים מעל ל-**70%** מתפקידי הפקידות ע"י בנות

החיילות שבהן רוב המשרתות הן בנות (מעל 180%)
הם חיל החינוך וחיל השלישות.

אחוז מצומצם של חיילות משרתות
בתפקידים מגוונים אחרים

מחשבון התאמה ייחודי לבת הדתית:

לפנייך שאלון התאמה לשירות מתאים ומשמעותי עם תשובות מיידיות!

הנחיות לשימוש:

בכל טבלה סמני ליד כל מרכיב באיזו רמה (0-5) הוא קיים לדעתך בסוג השירות הנתון
(צבא/ שירות לאומי)

*חשוב: שימי לב שבחצי השני של כל טבלה המספרים מופיעים בסדר הפוך.

שירות לאומי						
0	1	2	3	4	5	
						חברה טובה
						ליווי רוחני
						עדינות
						שמירת הלכה
						נשיות
						התקדמות רוחנית
						אווירה והווי חיוביים
						עשייה עצמאית
5	4	3	2	1	0	
						קשיחות
						מתירנות
						מסגרת נוקשה
						שחיקה רוחנית
						חספוס
						מחויבות למערכת
						סה"כ

לקבלת התוצאה:

בכל טבלה חברי את מספרי הסימונים המופיעים בשלוש העמודות הימניות וכתבי את התוצאה בשורת הסיכום. חזרי על הפעולה גם בצד השמאלי של הטבלה.

השירות המתאים לך ביותר הוא:

הטבלה שבה הסכום המופיע בצד הימני של שורת הסיכום גבוה יותר.
בהצלחה בשירות!

צבא						
0	1	2	3	4	5	
						חברה טובה
						ליווי רוחני
						עדינות
						שמירת הלכה
						נשיות
						התקדמות רוחנית
						אווירה והווי חיוביים
						עשייה עצמאית
5	4	3	2	1	0	
						קשיחות
						מתירנות
						מסגרת נוקשה
						שחיקה רוחנית
						חספוס
						מחויבות למערכת
						סה"כ

... משחר ילדותי היה לי בורר שמאלו שירתי אלם יהיה המסלול הנ"ל... לא ממש שאלתי שאלה נה, אבל ניסיתי להבין, אמרתי מה מקור הפעולה ההלכית, המסלול נדע לי לא היה מלאי שום מפקד בקד. המסלול - מסלול דגית גומבא, והפנימיות - היא הרי החשובה.

אקרא סוף השמינית נדע לי שהנעלון המשימתי שלנו מתפקד. כיוון שבה נקשרתי אליה ירוחם ולדברים הסובבים את השינוי בה, המלטי להישאר שם אלע שירתי, ובכנעני להעניס שנה אחר כך במסלול של 'גרבות גרנות' כמורה חיילת. ביטולי את ההצעה (שנאלצתי להצטרף אליה) מנה להיות מוכנה כבה שירתי, והנעלתי בקשה אדמיניסטרטיבית שיעד לי - השמיני בחורף, אלאהיך העניס של החומה המילואה הדגית.

באורח מקרי אחרון, הבידע בחורף, שהיה באותה שנה גם יום גרנות אסגר, נדע לי שבהשגח הדחייה שלי לא אושרה. אכערה ימים מיום חמישי ההוא עגירה הייתי להצטרף אשורב צבא ההגנה אישכא...

הזילה הראשון, שג דקוק לפני מסדר בימי אורח, בקדו הבנות מסדר אלצמן: מסדר גלולות כדי שלא גשכמה חזילה, הן מצביעות אחר אלעיה מסדר גלולות! הזילה הראשון עבר עליי בהגיפמיות עזו שניסיתי להתחנך, לא בהצלחה רבה. בא הזמן, שמסדתי אלצמן מה קרה, איך זה קרה לי, והגלענעלי נאשאר ירוחם. במהלך הימים הקרובים ראיתי ושעלתי בא כך הנה דברים ששיעשו את כל מה שרדתי עליו וכל שבנתי סביבי. מיעוט בעולם שכולו חול ומוסר אמונה, בעולם אחר, מפתח בא כך. השגח הטינונה הייתה עצובה, והיוונה - כפי שנכחתי אדע - נק את גמילת דרך החולין שלי בהגות בצבא.

עם סיום הטינונה, שובצתי אקוס שנמשך אחד מהטובים - קורס מש"ק חו"ה - חינוך וידיעה הארץ. הצעתי אקוס מלאק חשש הקורס כלל שמונה בנים, והיה זה לי המפגש האחר הראשון עם בני החין השני אשר לא חובו בדרכי בה חובבתי. אני הקשיים שערדתי על דרכי היו רבים ורק הגיבו והלכו. בא צעד קטן שלשי צירי היה להיות מחושה וכוון לאותו הנקע ולנעלים שיבואו אחריו. הנעיצה - הקשר האחר הנכון והאחר, מהחיתום, מחושה בגופה פיזית, הם לא הצימו להבין את מחושה הניצון שלי להישאר כמו שבאלי, שלא אצדקק גם אני לנעיצה האלו כדי לאתך ולבסס קשר חביר. בא חני דברים כי שנאו אתם בהחילה מעניינים (בא כללי הצנעות והגפילוח והבכוח), הפסיקו לעניין וקצת הגמילו להטריד. הם החליטו אכבה, אבל ניסו לשכנע לעצוב.

בעצרת שמים המצבתי עצמי, פשוט לא נגתי אלצמתי ארדג. ובכונה - בא החוויות המהדגיות בקורס, שכלל הגרפיקות הדדיות בנים-בנות, שירה, ריקוד, אינה שמוגפת במהלך סיורים בחביר הארץ, ביקורים בשבטג - בא הדברים האלו לא היו מנה חלקי וקשה היה לי אלצנא את מקומו מהחיתה מקצועית ומבדגית אלא החוויות.

סיימתי את הקורס ושובצתי, לפי בקשתי, בהסכים הדרכה גדול בעקב. לא היה לי שחל של מושג כמה קשה באותה שנה יהיה, והימים שערדו נק חידדו הבול. את ראש השנה ביילי בהסכים. שולשי ימים של בלול ומבוכה. לא הנעלתי חוויה של קדושה, שלא אדבר על ימים נעליים. השופר בהי הכנסת לא הפיק צילי, והגפילוח העגהו בעלצליים. הארוחות היו גדורות, ובא האווירה כולה הייתה אינחה. מעבד הדברים, כשישבים בא המחלה, מתנהלים דיונים בענייני דיוחא - מי יוצא עם מי, מתי אכלבו עליה וכמה פעמים הוא ריגק חיילים אשבה ועוד דברים ש'בדוחו של עולם'. אנשים מעלים סביבי ומעשבים בהקבץ בהסכים.

אבל האווירה המהדגית הייתה מצוינת, ולבושתי נכחתי עם צבא השקט והמח שנהנתי מאוד. דבר זה כשלעצמו צירי היה להדליק אצלי נונה אדומה עזקק למחמקים. אבל אני נשאלי עדיין דברה באופניה של שליחות מצווה שירדתי אלצמן, ומלאות מכל הסימנים שקיבלתי מסביבי. באפי חול, כמעט הבול היה אותו דבר, אבל המושקים שלי על דג הבול והשגח בהבלי השני. דברים חיצוניים קיבולו שמתעל שוליי וצניחה - הרי העיקר בל פנימה...

צבוכה לי שיחה עם שמיניסטיג מתלבט אחר. היא שאלה אותי איך אני מתמודד עם הקשיים מהחיתה דגית ואני,

במסל לאחור - השיא השמנע ודום האב - ענתי לה: אומרים להגלול מלויים, להפוך אומג מאבני נעלי למדענות בסולם. היום אני לא יכולה שלא להיחמד מהעיווון שגקף אותי, מעצמתי העניינים הזו שלי, מההפיכה העצמית על השלב לאורך כל הדרכ... ביילי הזה של האור הקדול בגאום מתך המושך שגקף אותי - הכאיה ובייש ומסבא - כאילו בא הערכים שלי הצטחקו. הנעלתי בא כך קטנה, חיתגה לא נבונה...

בערך באותה תקופה הנעלתי אשבה בעפדה. שבה שנגנה לי החון מהחיתה אווירה יהודית ביילי שבה הגקיים עולע שבה וחיד אחר כך נעלתי אליך. בגאום הבנה כי ההכרה שאני חייבה, מוכנחה, אדבר עם בנות מתלבטות אספר להן את הסיפור שלי, להעביר את הקשיים, את ההתמודדויות, אהדעיש את הגחוש, את הסנונים שחובתי בהנעלי לעולם הצבא, את הניסיונות והאעקרים הקשים. חשתי צורך לשגף אותך, להניד כמה הניסיון הזה חיתג, ולא הכנתי, כמה השינוי האחרון אפשר לרג ולרג עד ביילי די, גר שחיה על כל הערכים שבהם אנחנו מאמינות. כמה בא החוויות הנפלאות שעברתי - לא שוג אפילו דמעה אחר שלי שמקורה בגסכול ובמוסר האנושי שחשתי. נעלתי אליך כי חשבתי שגנה יכול אעזור לי להעביר את המסרים האלה. אני כיום, בעודי חיילת, לא מסגלל לעמוד חול בנות בקבוצה מתדבק של בנות אולפנה או גיבון דגית ושהפיל אלהיכה אשירא לאותי. מהחיתה אוילית - לא נראה לי ממש מתאים.

מצד שני - אני יודעת שאתי, כמו שהייתי, לעולם לא הייתי מקשיבה אכן, בדיוק כמו שהנענתי. הן, אפילו קדקוד בצבא, לא יכול אדעג מה עובר על בנות בצבא, לא יעצור בי דין. ואף הן, בדיעבד, ככל שהייה, לא יציח לשכנע אותי שהאווירה בצבא לא מתאימה לי. מלבד זאת, בא שיחה בהקשר הזה של צבא נראה לי אנושי חיד. אני יודעת שבודא את שכל מי מחושב כמו שאני חשבת, על ההכרח בשינוי הצבאי לעקם חיד כצבוח מתאחר שהיא מעבד כבה הבול ושגף אחד לא יכול אחדש את כולם.

אם רק יכולתי להעביר מלא דפים אלה את המחשבות העצמיות הזו שלי המופתע אכע - גשפניה להקשים ולקול. אני, שנשאלי בקאווה את דגל השינוי הצבאי והדתי על נס את ההגללות מכל מה שכולם עידו - העיקר שאני שוחה עם דרכי: אני יודעת היום, שג, לא בא כך מצמן, לא ידעתי באו! לא ידעתי דבר וחצי דבר על עצם החיים בגר מסבג אומצ ובפייג של 24 עזו ביחמה עם אוכלוסייה שונה בא כך.

אז הפניתי הזו שלי היא פנייה לבנות החושבות, הבנות שמאמינות באות בצדק דרכן, הבנות שלא יודעו כמה קשה ההתמודדות היום-יומית עם הנעיצה, עם המבטים של הבנים... חשבתי שאני מכירה את כל רבי הצבא, שהרי עברתי הבנות שונות במסלול הנעלתי. חשבתי שגם אם יהוא קשיים - אדע להעביר עליהם. האמת, מתך היבדתי את עצמי, שבה מקום שאחיה - אדע אגב ככל יכולתי, אצליח אהוג מודל אקידוש ה' בדברים.

הבנתי את כל הסיפורים על יחסי בנים-בנות בצבא, אבל לא ידעתי על קיומם של ההבדלים העמוקים יותר. לא העליתי בדעתי שכל צעד שאלע עשוי להגפדש בעשרה מובנים שונים. שחלתי על מה שנקרא בהקשרות הטריד חנינות, אבל זה נשמע לי, כמו כל דבר, רחוק. כיום בורר לי לנחרי שהמקרים האלה אובים בכל פינה בצבא, כשהחמת החני ששאו, ואני מסגר אונים. בה בצבא של בנים... צבא הננה אישכא, צבא עמוס חוויות ונעלים נפלאים באות צבא שכל כך האמת, בחוכה השליכות אלו, צבא שנתחתי עם רבים מסובבי כדי להשליך אלו, שבא לי בא כך עכשיו אהודות שטעתי בקשר אלו, שבהדברים האלה שערדו עליי במהלך שירתי בצבא - היו חיתגים.

חשבתי שהתקופה הזו גבין אותי אחיים אחתיים, אבל החיים האמתיים שלי לא יהיו כאלה. העולם שלי יהיה עולם דגית, ההחור שלי הוא לא החור גס, המחבה שלי מתגלגל ומתלבט בצורה עליה חובבתי ובה אני מאמינה. נק עכשיו, כשיצאתי לנחרי מהמחמה שלי, למדתי להעריך אותה, להכיר בחשיבות קיומה. או רק יכולתי להניח אכל בגאום ולספר את הסיפור שלי, להעניק את אחד הגפונע נוסף על אורח החיים בצבא. אבל אין בכוחי וביכולתי לעשות כך, לפחות לא במצב הנוכחי. על כן אני פונה אליך בהקשה גספד, גסבי, גייעל, גפנה את הבנות שגנה פוש בהן - אליי.

בא טוב,

השירות הלאומי - בחזית העשייה!

צבא וביטחון

בשירות הביטחון: עלייה בשירות לאומי במשרד הביטחון

225 בנות שירות התנדבו ב-2012 למשרד הביטחון, לעומת 177 ב-2011. גם בשב"כ מסתמנת עלייה. "הן נמצאות בכל האגפים ותורמות תרומה משמעותית. השמיים הם הגבול עבורן"

פרשת תרומה

החיילים הקרביים של השירות הלאומי

יעל הצליחה לנהל מערך מתנדבים במבצע "עמוד ענן" מכיסא הגלגלים שבעזרתו היא מתניידת, ורפאל חיים משה רצה להוכיח לילדי תסמונת דאון שגם הוא יכול לסייע להם ולהתנדב. למעלה מ-300 צעירים משרתים בפרויקט "משלבים" של "עמידב", ותורמים לחברה בשירות לאומי מלא

Recommend 45

ynet פורסם:

מצדיעים לבנות השירות הלאומי שפעלו ב"עמוד ענן"

עמותת "בת עמי" ערכה אירוע הצדעה למאות בנות השירות הלאומי שפעלו ביישובי הדרום במהלך מבצע "עמוד ענן". מנכ"ל המנהלת: "הבנות פעלו מתוך שליחות וסייעו רבות לתושבים"

אורי פולק, כיפה

Like 8

המוסד יגייס לשורותיו נערות דתיות

הארגון מציע לבנות שסיימו את לימודיהן בתיכון, מסלול מיוחד של שירות לאומי שיימשך שנתיים; היוזמים: ראש המוסד ומנהיג המפדל

בנות השירות הלאומי בדרך לפיקוד העורף

לפי יוזמה חדשה, הפיקוד יגייס לשורותיו את הבנות במצבי חירום. "הן לא יחפרו שוחות, אלא יסייעו בהדרכת האוכלוסייה"

ביקור תודה למתנדבת השירות שמנעה חדירת מחבל

שירות לאומי ביטחוני: מתנדבת במוקד הביטחוני באפרת סיכלה את ניסיון החדירה ליישוב. המנכ"ל הגיע להודות.

כבוד למגזר: 15 בנות שירות לאומי מצטיינות במשהב"ט

15 מתנדבות מצטיינות זכו לתעודות הוקרה בטקס השנתי של מצטייני משרד הביטחון. ג'רבי: "אתם דוגמה לכך שגם מי שלא יכול לתרום בשירות הצבאי יכול לתרום בשירות הלאומי."

TheMarker

ניוט חיפוש

"הרווח" למדינה ממתנדבי השירות הלאומי בזמן הלחימה: 4.3 מיליון שקל

1,700 מתנדבי השירות הלאומי, שפעלו לאורך מבצע "צוק איתן", עלו למדינה כ-2.6 מיליון שקל ושווי תרומתם הסתכם בכ-6.9 מיליון שקל ■ המתנדבים פעלו במהלך הלחימה בבתי חולים, במשטרה, בכיבוי אש וברשויות המקומיות

בנות בצבא - התמונה המלאה

הארץ חיפוש ניווט

לא רכוש צה"ל: חיילות צה"ל מתחילות לדבר על ההטרדות המיניות שחוו בצבא

מאי פאטל, שהוטרה על ידי סא"ל לירן חגיבי ונחשפה בשמה, הניעה נשים רבות ללכת בעקבותיה. ולמרות שהסיפורים מאששים שמדובר בשגרה מוכרת, המערכת הצבאית עדיין מתקשה לטפל בתופעה

Online | החדשות 2 makoTV מרכז החדשות

הנחייה חדשה בצה"ל: גלולות למניעת הריון במימון מלא לכל חיילות החובה

כל חיילות החובה בצה"ל זכאיות למימון מלא של גלולות למניעת הריון, זאת על פי הנחייה שיצאה בחיל הרפואה בשנה האחרונה. על רקע הטרדיה בה מצא את מותו רז אטיאס לצד חברתו שנכנסה להריון, צה"ל מציג שורת מהלכים לקראת חיילות שנכנסו להריון בלתי מתוכנן

לוחמות דתיות: נאלצות לישון ללא הפרדה מהלוחמים

דו"ח הרבנות הצבאית, שהגיע לידי ynet, חושף קשיים ביישום פקודת השירות המשותף: לוחמות בגדוד "אריות הירדן" אמרו כי היחידה מכבדת והלוחמים מתנהגים כראוי, אך טענו כי לא הייתה הפרדה בין האוהל שלהן לאוהל הסמוך, והן נאלצו להחליף בגדים במקלחות. צה"ל: פועלים בהתאם לפקודה

יואב זיתון וקובי נחשוני

בנות "בת עמי" חוגגות את חנוכה עם ילדי שדרות

Recommend 1

ynet

כמאה בנות שירות לאומי הפעילות במסגרת ארגון "בת עמי". "פשוטו השבוע על ארבעה בתי-ספר יסודיים בשדרות ועל מרכז הים לקשיש הפועל בעיירה. יחד עם התלמידים והקשישים הן חגגו את חג החמכה המתקרב, וחילקו להם שקיות ממתקים וסופגניות חמות שסיפק ארגון "מאיר פנים".

"התחפשו למכבים ויונים". ילדי שדרות עם בנות "בת עמי"

לראשונה במד"א: קורס פאראמדיקיות לבנות השירות הלאומי

כ-50 בנות שירות לאומי, צפויות לעבור בשנה הקרובה הכשרה כפאראמדיקיות, בסיומה ישובצו במערך מגן דוד אדום ובניידות טיפול נמרץ בכל ברחבי הארץ.

משה ויסטור

Like 2

סרוגים חדשות המנר חדשות סרונות תרבות סלזייה וקולנוע ויראלי אוכל כלמלה ונדל"ן 90

שירות לאומי עם אקשן

מזה כ-8 שנים שבנות השירות הלאומי של האגודה להתנדבות מתפעלות את מוקדי הביטחון באזור יו"ש ואחראיות על כל תפעול הגזרה הן בשגרה השוטפת ובעיקר בשעות חירום. ירון לוץ, מנכ"ל האגודה להתנדבות: "זוהי ללא ספק עבודה ביטחונית חשובה לעם ישראל"

חרף העלייה בדיווחים, חלה ירידה במספר המתלוננות על פגיעה מינית בשורות הצבא ומספר חקירות מצ"ח בנוגע לעבירות מין נותר יציב. צה"ל: "משקיעים מאמצים רבים למיגור התופעה"

201 3 2013

[עבא וביטחון](#) • [מדיני](#) • [המערכת הפוליטית](#) • [פלסטינים](#) • [טורים ופרשנות](#)

ארבעה חיילים, בהם שני אנשי קבע, נעצרו בחשד להפצת סרטוני חיילות שצולמו בזמן שהתהלחו בבסיס היחידה במרכז הארץ.

שירות גברים ונשים יחד בצבא עורר בזמן האחרון סערה גדולה בצינונות הדתית והביא את היחסים בין חילונים לדתיים לשיא חדש של מתיחות: רבנים החלו לאסוף עדויות של חיילות דתיות המעידות על קשיים, ו-1,500 בני ישיבות חתמו על עצומה נגד שילוב נשים בשריון. האזינו לחיילות הדתיות שמתארות את הקשיים בשירות משותף

חותם - יהדות על סדר היום (ע"ר)